

ÚVOD

Touha být první, je tu od nepaměti. I malé dítě v karetní hře chce zvítězit. Konzervatoře v dnešním světě každoročně chrlí desítky houslistů, ale jen pár, někdy i pouhý jeden, by dokázal překročit hranice naší země a stanout na prknech některé z mezinárodních soutěží. Soutěž není jen o upevnění vlastní pozice v hudebním světě, je jakýmsi zrcadlem, ve kterém vidíme sami sebe, svoji práci, limity a naděje. Je to festival oslavující krásu hudby, inspirace pro mnohé lidi nejenom v zákulisí, ale i v publiku. Díky soutěži můžeme poznat jiné kulturní prostředí, nové lidi a zážitky. Pokud naše hráčská úroveň dosahuje ke dveřím, které nám otevřou svět velkých soutěží, musíme sebrat odvahu a vstoupit. Portrét vítěze? Ne vždy je dokonalost tím hlavním. Ano, je samozřejmě naprosté technické ovládnutí nástroje a muzikálnost. Ale k tomu všemu je potřeba něčeho speciálního. Něco, co je jakýmsi kouzlem, když vejdete před zraky publika. Něco, co vás odliší od ostatních, co vás a váš výkon učiní nezapomenutelným. Je to dar. A i když nezvítězíme, je tu možnost, že v publiku seděl někdo, pro koho vítězem jsme. Agent, který může nastartovat naši hudební kariéru.

Práce by měla sloužit jako přehled vybraných mezinárodních soutěží. Dohledané informace v jednotlivých kapitolách se v obsáhlosti nepatrně liší, což je dáno přístupem ke zdrojům. Zdroje a prameny jsou převážně čerpány z webových stránek, které jsou v anglickém jazyce. Publikace nejsou běžně dostupné. Cílem práce je poukázat na shodné znaky i rozdílnost jednotlivých soutěží, ale také představit soutěže od jejich historie, přes průběh, způsob hlasování, porotu, po soutěžní program a laureáty.

Soutěž královny Elisabeth přitahuje pozornost již od svého vzniku. Je považována za jednu z nejobtížnějších soutěží, za Olymp houslistů. Dvanáct finalistů je uzavřeno do zámečku nedaleko Bruselu. Do rukou dostanou zapečetěnou obálku se skladbou, kterou doposud nikdo neslyšel. Aby příprava byla spravedlivá, soutěžící jsou odříznuti od okolního světa: žádný internet, mobilní telefony jsou odevzdány, a jediný s kým můžete hovořit, je váš kolega. V roce 2012 se do finále probíjoval český houslista a koncertní mistr České filharmonie Josef Špaček. Přestože se neumístí v první šestce, byl osloven agentem, se kterým spolupracuje.

1. WORLD FEDERATION OF INTERNATIONAL MUSIC COMPETITIONS¹

1.1 Historie

Společnost byla založena v roce 1957 a k dnešnímu dni má 120 členů. Světová federace mezinárodních hudebních soutěží (WFIMC) je určena k vytvoření globální sítě mezinárodně uznávaných organizací, které prostřednictvím veřejné soutěže objevují nejslibnější mladé talenty. Pokračováním tradice klasické hudby, vystoupením před významnými členy poroty a publikem, stanutím tváří v tvář mediálnímu zájmu na hudební scéně, pomáhá federace vytvořit odrazový stupínek pro talentované muzikanty. WFIMC sídlí v Ženevě ve Švýcarsku a je členem *International Music Council*². Federace nabízí partnerství hudebním festivalům, které se zavázaly k poskytnutí vystoupení laureátům soutěží. To je podmíněno souhlasem se zaplacením honoráře vystupujícím, bez cestovních nákladů či ubytování, a uveřejněním, že umělci jsou laureáty WFIMC. Současné festivaly, které spolupracují s federací, jsou *Bachfest Leipzig*, *The Hitzacher Summer Music Festival*, *The Medoc Summer Music Festival*.

1.2 Členské podmínky pro vstup

Mezinárodní hudební soutěž je oslava věnovaná konkrétnímu oboru nebo oborům, která se bude konat s určitou pravidelností a bude reprezentovat mladé začínající umělce po celém světě. Aby nedošlo k záměně identity, jméno nebo název by měl být odlišný od jakékoli jiné konkurence. Soutěž obvykle ustanovuje první kolo, semifinále a finále. Vyhlášením a oceněním vítěze pomáhá soutěž podporovat jeho kariéru. Kromě toho soutěž slouží jako fórum, které sdružuje hudebníky, široká veřejnost a média zvyšují hodnocení repertoáru, výkon, s ohledem na tradici a historii danou soutěžní disciplínou. Soutěž se stává součástí kulturního života společnosti, ve které probíhá. Doporučuje se pro zvýšení prestiže soutěžního oboru zapojit mistrovské kurzy, semináře nebo sympózia. Každá soutěž by měla navázat pozitivní vztah s médii a pomoci tak udržet silný profil pro soutěž samotnou, jejich vítěze a hudbu jako takovou. Soutěžícími by měli být hudebníci, kteří se jeví jako nejslibnější talentované osobnosti v rámci mezinárodního měřítko. Soutěž může dle vlastního uvážení stanovit věkové limity. Základní návrh je: sólisté do 35 let, u souborů průměrný věk nesmí přesáhnout 35 let, dolní věková hranice 15 let, skladatelé soutěže by neměli být starší 40 let.

¹ WFIMC [online]. [cit. 2014-06-04]. Dostupné z: <http://www.wfimc.org/Webnodes/en/Web/Public/Federation>

² Mezinárodní hudební rada (IMC), která byla založena v roce 1949 organizací UNESCO, je největší světovou sítí organizací a institucí působících v oblasti hudby. Mezinárodní hudební rada podporuje přístup k hudbě pro všechny a hodnotu hudby v životě všech národů. Prostřednictvím svých členů a sítě, IMC má přímý přístup k více než 1000 organizací v některých ze 150 zemí a 200 milionů osob, které touží rozvíjet a sdílet znalosti a zkušenosti z hlediska různých aspektů hudebního života.

Každý soutěžící, který by vědomě falšoval dokumentaci pro přijetí, bude vyřazen z výběrového řízení a bude nahlášen Federaci. Aby se předešlo zneužití termínu „laureát“, každé vedení soutěže by mělo přesně definovat podmínky, za kterých se tento titul může užívat. Přihlašovací materiály by měly zahrnovat vstupní požadavky, způsob přihlášení, pravidla, repertoár pro jednotlivá kola, ceny a podmínky ocenění. Přihlašovací materiály by měly být zveřejněny kromě svého rodného jazyka také ve francouzském a anglickém jazyce na webových stránkách WFICM. Porota má minimálně 5 členů. Skládá se z hudebníků nebo osob hudebního oboru, kteří jsou mezinárodně uznávaní, mají odbornou a morální způsobilost. Menšina poroty se může skládat z odborníků příbuzných oborů. Účast v porotě by měla být omezena na maximálně dvě zasednutí a je honorována. Program repertoáru by měl odrážet konkrétní vlastnosti soutěže a být dostatečně široký, aby odhalil uměleckou osobnost a profesní zkušenosti jednotlivých soutěžících. Součástí by měla být skladba psaná pro soutěž z důvodu rozšíření repertoáru o něco vsutku nového. Ubytování a doprava v rámci hostitelského města zajišťuje soutěž. Soutěžní plán musí zahrnovat dostatek času na nácvik s ostatními spolupracujícími hudebníky (korepetice, komorní hra, aj.). V některých případech je možné ještě před první kolo zařadit předvýběr. Všechny stupně výkonnosti musí být přístupny veřejnosti. První etapa živého vystoupení by neměla trvat méně než 20 min, výjimku tvoří dechové nástroje, kde doba trvání první fáze může být kratší. Porota nesmí přerušit výkon soutěžícího s výjimkou případu, kdy je překročen časový limit. Proces hodnocení musí zůstat po celou dobu trvání soutěže stejný. Porota by měla zůstat zachována ve stejném obsazení po celý průběh. Každý člen poroty, který je k soutěžícímu v nějakém vztahu (učitel, příbuzný), se zdržuje hlasování. Veškeré diskuze poroty jsou přísně důvěrné a každé rozhodnutí musí být konečné. Rozdané ceny musí být zveřejněny před začátkem soutěže. Neudělení ceny musí být uvedeno v přihlašovací brožuře.

1.3 Přehled členů³

Zakládající členové ARD International Music Competition, Mnichov

Budapest International Music Competition

Ferruccio Busoni International Piano Competition, Bolzano

Frédéric Chopin International Piano Competition, Varšava

³ World Federation of International Music Competitions. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-06-02]. Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/WFIMC>

Geneva International Music Competition

Gian Battista Viotti International Music Competition, Vercelli

Henryk Wieniawski International Violin Competition, Poznań

Marguerite Long-Jacques Thibaud International Piano and Violon
Competition, Paříž

Niccoló Paganini International Violin Competition, Janov

Pražské Jaro, Praha

Queen Elisabeth Internation Music Competition, Brusel

Členové obor housle

1965 Johann Sebastian Bach International Music Competition, Lipsko

1969 Jean Sibelius International Violin Competition, Helsinky

1976 Alberto Cruci International Violin Competition, Neapol

Sion International Violin Competition, Švýcarsko

Tibor Varga International Violin Competition, Martigny

1978 Václav Huml International Violin Competition, Záhřeb

1980 Fritz Kreisler International Violin Competition, Vídeň

Ludwig Spohr International Violin Competition, Freiburg

1981 Carl Nielsen International Violin Competition, Odense

Dr. Luis Sigall International Music Competition, Viña del Mar

1984 International Violin Competition od Indianapolis

1985 Rodolfo Lipzier International Violin Competition, Gorizia

1988 Cologne International Music Competition

1991 Joseph Joachim International Violin Competition, Hannover

- 1993** Leopold Mozart International Violin Competition, Augsburg
- 1998** Piotr Ilyich Tchaikovsky International Violin Competition, Moskva
- 2001** Michael Hill International Violin Competition, Auckland
- 2002** George Enescu International Music Competition, Bukurešť
International Violin Competition Henri Marteau
- 2004** Montreal International Music Competition
- 2005** Città di Brescia International Violin Competition
Sendai International Music Competition
- 2008** Max Rostal International Viola and Violin Competition, Berlín
- 2009** China International Violin Competition, Qingdao
Seoul International Music Competition

2. INTERNATIONAL WIENIAWSKI VIOLIN COMPETITION⁴

2.1 Historie

První ročník soutěže proběhl roku 1935 ve Varšavě. Rok a půl pracovala na organizaci většina členů *Music Society of Warsaw*. Na místo předsedy byl dosazen skladatelův synovec Adam Wieniawski⁵, který přispěl svými četnými zkušenostmi. Právě na jeho ramenech spočívala příprava a úspěch druhého ročníku Chopinovy soutěže (1932). Rok 1935 nebyl zvolen náhodou, bylo to ke stému výročí Wieniawského narození. Soutěž byla rozdělena na dvě kola.

První kolo: 1) Dvě části ze Sonát a Partit J. S. Bacha (Preludium a Fuga; Adagio a Fuga; apod.), délka nesměla překročit 12min

2) H. Wieniawski: a) jedna etuda z výběru *Eccola Moderne*, b) jedna polonéza, c) jedna skladba z výběru *Tarantella*; *Valse-Caprice*; některá z mazurek (*Obertas*, *Kujawak*, apod.)

3) skladba do 10min ze současnosti nebo romantismu

Druhé kolo hodnotilo max. 20 soutěžících na základě jednoho z Wieniawského koncertů (první a druhá věta, nebo druhá a třetí věta).

Zajímavostí bylo během první etapy konkurzu hrát před porotou v kruhu o průměru jednoho metru. Do soutěže se přihlásilo 82 houslistů, nakonec jich však před porotci stálo 55 z 16-ti zemí. Jmenujme alespoň ty nejznámější: David Oistrakh, Ginette Neveu, Ida Haendel.

Druhý ročník proběhl s odstupem 17-ti let v důsledku Druhé světové války. Jelikož Varšava byla zničena, nebylo možné zde soutěž pořádat. Díky podpoře Tadeusze Szeligowského⁶ a Ministerstva umění a kultury se Poznaň stala 1952 nejenom dočasným místem konání, ale nakonec trvalým sídlem soutěže. Z původního počtu 40 soutěžících, dorazilo vzhledem k poválečné situaci pouhých 23. Soutěžní program se rozrostl:

První kolo: 1) J. S. Bach: *Grave* a *Fuga* ze Sonáty a moll

⁴ KOŹMIŃSKA. *Da Capo 75 Lat Miedzynarodowych konkursów im. Henryka Wieniawskiego*. Poznań: Wydawnictwo Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej i Centrum Animacji Kultury w Poznaniu, 2011, s. 6-190. ISBN 978-83-60746-92-9.

⁵ Adam Wieniawski žil v letech 1879 Varšava-1950 Bydgoszcz, studoval na konzervatoři v Paříži a Varšavě, houslista a skladatel.

⁶ Tadeusz Sweligowski žil v letech 1896 Lvov-1963 Poznaň, skladatel, pianista, pedagog, právník a organizátor hudebního života.

- 2) jedna část z Wieniawského koncertu d moll
- 3) jedna etuda z H. Wieniawski: Eccole Moderne (výběr z čísel 1-8),
- 4) Karol Lipiński: jedno capriccio
- 5) Karol Szymanowski: jedna skladba z výběru: a) Nocturno a Tarantella;
b) Źródło Aretuzy; c) Harnasie
- 6) Jedno z výběru polských skladatelů: Wieniawsky Polonéza A dur/D dur;
Scherzo-Tarantella; A. Zarzycki Mazurek G dur
- 7) Jedna skladba z výběru: A. Andrzejowski-Burleska; G. Bacewicz-
Oberek/Polské capriccio; A. Malawski- Mazurek/Burleska; R. Statkowski-
Krakowiak; S. Wiechowicz-Mazurek
- 8) Libovolná skladba dle vlastního výběru

Druhé kolo:

- Jeden koncert z výběru: Wieniawski d moll; M. Karłowicz; K. Szymanowski

Program se během let postupně obměňoval, ale v principu zůstává stále stejný, sonáty závažnějšího typu, J. S. Bach, W. A. Mozart, romantický nebo moderní koncert a samozřejmě virtuózní skladby s předním zastoupením kompozic H. Wieniawského. Pro kompletní představu průběhu a proměny soutěže uvádím jako vzorový ročník 2011.

2.2 **Průběh soutěže 8.-23.10. 2011**

Čtrnáctý ročník byl otevřený pro všechny houslisty z celého světa ve věkovém rozmezí 16-32let. Kromě CV kandidáti připojili dva doporučující dopisy od profesorů nebo významných hudebníků. Pokud se soutěžící nemohl zúčastnit předvýběru, mohl zaslat DVD, kde byl natočen zepředu, v maximální vzdálenosti 5 m. Do finále se účastníci museli probjovat třemi koly.

Repertoár pro předvýběr:

- 1) F. Mendelssohn-Batholdy: první věta z Koncertu e moll, Op. 64
- 2) J. Brahms: první věta ze Sonáty A dur, Op. 100 nebo C. Franck: třetí věta ze Sonáty A dur

- 3) H. Wieniawski: Capriccio č. 3 nebo č. 4, Op. 18
- 4) N. Paganini: jedno capriccio dle vlastního výběru

2.3 Soutěžní repertoár

První kolo (9.-13. 10. 2011)

- 1) J. S. Bach: první a druhá věta ze Sonát pro sólové housle nebo Chaconne z Partity BWV 1004
- 2) N. Paganini: jedno capriccio dle vlastního výběru
- 3) H. Wieniawski: jedno capriccio z L'écôle moderne pour violon seul, Op. 10
- 4) Skladba dle vlastní volby z výběru:

B. Bartók: Sonáta pro sólové housle, první věta Tempo di Ciaccona

H. W. Ernst: Polyfonické studia pro sólové housle č. 6-Variace na téma Poslední růže léta

F. Kreisler: Recitativ a Scherzo-Caprice pro sólové housle, Op. 6

N. Milstein: Paganiniana

A. Schnittke: A Paganini

E. Ysaÿe: Třetí sonáta pro sólové housle d moll, Op. 27-Ballade

Šestá sonáta pro sólové housle E dur, Op. 27

Druhé kolo (14.-16. 10. 2011):

- 1) Jedna z následujících skladeb:

B. Bartók: Druhá sonáta

L. van Beethoven: Sonáta Es dur, Op. 12

Sonáta A dur, Op. 47

Sonáta G dur, Op. 96

J. Brahms: Sonáta G dur; A dur; d moll

G. Fauré: Sonáta A dur, Op. 13

P. Hindemith: Sonáta č. 1 Es dur, Op. 11

Sonáta č. 2 D dur, Op. 11

S. Prokofiev: Sonáta f moll, Op. 80

Sonáta D dur, Op. 94

- M. Ravel: Sonáta
- F. Schubert: Sonáta A dur (Duo), D 574
Fantazie C dur, D 934
- R. Schumann: Sonáta d moll, Op. 121
Fantazie C dur, Op. 131
- A. Schönberg: Fantazie Op. 47
- K. Szymanowski: Sonáta d moll, Op. 9

2) Jedna skladba od H. Wieniawského: Legenda Op. 17 & Scherzo Tarantella; Fantazie Faust, Op. 20; Legenda Op. 17 & Polonéza D dur, Op. 4; Variace na originální téma; Polonéza A dur, Op. 21

3) K. Szymanowski: jedna část z cyklu Mýty, Op. 30; Romance D dur, Op. 23

Třetí kolo⁷ (17.-18. 10. 2011):

- 1) První věta s kadencí z koncertu W. A. Mozarta G dur; D dur; A dur
- 2) W. A. Mozart: první věta z Koncertantní sinfonie Es dur KV 364/320d (viola Lech Balaban nebo Michal Bryla)

Finále (19.-21. 10. 2011):

- 1) Jeden z koncertů H. Wieniawského
- 2) Koncert dle vlastního výběru: J. Brahms; L. van Beethoven; M. Karłowicz; E. Lalo; F. Mendelsohn-Bartholdy; S. Prokofiev; P. I. Čajkovský; J. Sibelius; D. Šostakovič; K. Szymanowski

2.4 **Ceny**⁸

1. místo 30.000 € a Zlatá medaile
2. místo 20.000 € a Stříbrná medaile
3. místo 12.000 € a Bronzová medaile

Tři ocenění získali částku v hodnotě 5.000 €.

Účastníci, kteří postoupili do třetího kola, získali pamětní diplom.

⁷ Doprovázela *Amadeus Polish Radio Chamber Orchestra*, dirigovala Agnieszka Duczmal.

⁸ Soupis vystoupení a koncertů je pouze částečný.

Speciální cena Maxima Vengerova: 12 individuálních lekcí pro jednoho z účastníků soutěže.

Speciální cena udělená Starostou města Poznań.

Speciální cena udělená členem správní rady Wielkopolska Province.

Cena udělena Henryk Wieniawski Musical Society za nejlepší provedení jeho houslového koncertu.

Cena 1.500 € za nejlepší interpretaci Karola Szymanowského, věnovala Wanda Wilkomirska.

Cena 1.000 € za nejlepší interpretaci J. S. Bacha udělená Ignacy Jan Paderewski Academy of Music, Poznań.

Cena od ART INVEST za nejlepší provedení koncertu W. A. Mozarta: 4 koncerty v Brazílii pod vedením Jose Maria Florencia.

Koncert s Quebec Symphony Orchestra pod vedením Maxima Vengerova.

Cena nejmladšímu účastníkovi soutěže, věnovala Olga Rostropovich.

Koncert s Chamber Orchestra Leopoldinum.

2.5 **Přehled laureátů 1935-2011**

1935⁹ I. Ginette Neveu

II. David Oistrakh

III. Henry Temaniaka

1952 I. Igor Oistrakh

II. Julian Sitkovetsky & Wanda Wilkomirska

III. Blanche Tarjus & Marina Yashvili & Olga Parkhomenko

1957 I. Rosa Fain

⁹ Na VII. místě se umístila Ida Haendel.

II. Sidney Harth

III. Mark Komissarov

1962 I. Charles Treger

II. Oleh Krysa

III. Krzysztof Jakowicz

1967 I. Piotr Jankowski

II. Mikhail Bezverkhny

III. Kaja Danczowska

1972 I. Tatiana Grindenko

II. Shizuka Ishikawa

III. Barbara Górzyńska

1977 I. Vladimir Brodsky

II. Piotr Milewski & Mikhail Vaiman

III. Zakhar Bron & Peter Zazofsky

1981 I. Keiko Urushihara

II. Elisa Kawaguti

III. Aureli Blaszcok

1986 I. Evgeny Bushkov

II. Nobu Wakabayashi & Robert Kabara

III. Viktor Kuznetsow

1991 I. Bartolomiej Niziol & Piotr Plawner

II. Chie Abiko

III. Reiko Shiraishi

1996 I. nebyla udělena

II. Reiko Otani

III. Akiko Tanaka

2001 I. Alena Baeva

II. Soojin Han & Roman Simovič

III. Gaik Kazazian & Bracha Malkin & Hiroko Takahashi

2006 I. Agata Szymczewska

II. Airi Suzuki

III. Anna Maria Staśkiewicz

2011 I. Soyoung Yoon

II. Miki Kobayashi

III. Stefan Tarara

2.6 **Porota 1935-2011**

Na místech porotců stálo mnoho významných houslových virtuózů. Jmenujme alespoň ty nejznámější: **1935** Adam Wieniawski (předseda)

Irena Dubinska

Vaclav Humel

Waclaw Kochański (místopředseda)

1952 Tadeasz Szeligowski (předseda)

Jacques Thibaud

Wladimir Avramov

Irena Dubinska

André Gertler

1957 Grażyna Bacewicz (předsedkyně)

Irena Dubinska

André Gertler

David Oistrakh (místopředseda)

Max Rostal

1962 Zdzislaw Górczyński (předseda)

Irena Dubinska

Wladimir Avramov (místopředseda)

Alexandr Plocek

1967 Grażyna Bacewicz (předsedkyně)

Irena Dubinska

Tibor Gašparek

Josef Gingold

Emil Kamilarov

Henryk Szeryng

1972 Irena Dubinska (předsedkyně)

Wladimir Avramov (místopředseda)

Tibor Gašparek

Igor Oistrakh

1977 Irena Dubinska (předsedkyně)

André Gertler

Igor Oistrakh

Jiří Tomášek

Emil Kamilarov

1981 Henryk Szerynk (předseda)

André Gertler

Emil Kamilarov

Oleh Krysa

Max Rostal (místopředseda)

Wanda Wilkomirska

1986 Stanislaw Wislocki (předseda)

Wladimir Avramov

Kaja Danczowska

André Gertler

Ida Haendel

1991 Stanislaw Wislocki (předseda)

Wanda Wilkomirska

1996 Karol Stryja (předseda)

Charles Treger

Wanda Wilkomirska

2001 Schlomo Mintz (předseda)

Wanda Wilkomirska

2006 Konstanty Andrzej Kulka (předseda)

Ida Haendel

Wanda Wilkomirska

2011 Maxim Vengerov (předseda)

Ida Haendel

3. THE QUEEN ELISABETH COMPETITION¹⁰

Historie této soutěže se začala psát již kolem roku 1900, kdy se potkaly dvě významné osobnosti. Na jedné straně Elisabeth von Wittelsbach¹¹, bavorská vévodkyně, která se nedávno provdala za korunního prince Alberta z Belgie a přestěhovala se do Bruselu. Na druhé straně Eugène Ysaÿe, houslový virtuóz, který právě dosáhl vrcholu své kariéry.

3.1 **Eugène Ysaÿe**¹² (1858-1931)

Ysaÿe byl belgický houslista, skladatel a dirigent, bývá často označován za „Krále houslí“. Na nástroj začal hrát v pěti letech pod vedením svého otce. V sedmi letech nastoupil na konzervatoř v Liège do třídy Desiré Heynberga. Na studiích nevydržel příliš dlouho, pro nedostatek pokroku byl vyzván k odchodu z konzervatoře. Vzhledem k tísnivé finanční situaci byl nucen pro podporu rodiny hrát na plný úvazek ve dvou místních orchestrech, v jednom pod vedením svého otce. Dále však cvičil a rozvíjel se formou samostudia. Když mu bylo 12 let, cvičil ve sklepě, když ulicí procházel legendární Henri Vieuxtemps. Byl natolik zaujat a unesen zvukem chlapcových houslí, že zařídil jeho návrat na konzervatoř. Z počátku studoval Ysaÿe u Vieuxtempsova asistenta, později u samotného mistra. Jejich vzájemný vztah byl blízký, byli si navzájem „mistrem a učedníkem“, Ysaÿe v posledních letech Vieuxtempsova života byl požádán, aby přijel k němu na venkov a hrál pouze pro něj. Studium u těchto učitelů se Ysaÿe řadí k francouzsko-belgické houslové škole, která je datována k rozvoji moderního houslového smyčce¹³ a vyniká především elegancí, plným tónem se smyslem pro vykreslení dlouhých frází, precizní technikou levé ruky a tahem smyčce, kdy je zachován přirozený tvar zápěstí a ramene.¹⁴

Po absolvování Královské konzervatoře se Ysaÿe stal koncertním mistrem *Benjamin Bilse beer-hall orchestra*, který se později stal základem Berlínské filharmonie. Mnoho známých a vlivných muzikantů mělo možnost slyšet tento orchestr s Ysaÿem v čele. Mezi jmény figuruje například Joseph Joachim, Franz Liszt, Clara Schumannová nebo Anton Rubinstein, který požádal, aby Ysaÿe byl ze služby propuštěn a doprovázel ho na jeho turné. Když Ysaÿe dosáhl 27 let, byl doporučen jako sólista na jeden z koncertů Colonne¹⁵ v Paříži.

¹⁰ Queen Elisabeth Competition. *Queen Elisabeth Competition* [online]. [cit. 2014-06-17]. Dostupné z: <http://www.qeimc.be/cgi?lg=en&pag=1677>

¹¹ Celým jménem Elisabeth Gabriele Valérie Marie, žila v letech 1876-1965, pojmenována po otcově sestře Elisabeth Rakouské, známé jako Sisi.

¹² Eugène Ysaÿe. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001-, 2014-05-11 [cit. 2014-06-16]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/Eug%C3%A8ne_Ysa%C3%BF

¹³ O podobu smyčce, jak je známe dnes, se zasloužil François Tourte.

¹⁴ Oproti tomu německá houslová škola (J. Joachim) se vyznačuje zakřivením zápěstí, L. Auerova koncepce ruské školy užívá celé rameno.

¹⁵ *Colonne Orchestra* je francouzský symfonický orchestr, založený roku 1873 violistou a dirigentem Édouardem Colonne.

Právě to odstartovalo jeho kariéru koncertního umělce. Následující rok Ysaÿe obdržel profesuru na Bruselské konzervatoři. Mezi jeho žáky jmenujme například Josefa Gingolda, Nathana Milsteina¹⁶ nebo Jaschu Brodského. Během svého působení na Bruselské konzervatoři i nadále koncertoval po celém světě a byl to právě on, kdo premiéroval Franckovu houslovou sonátu A dur, Debussyho Smyčcový kvartet¹⁷ nebo Chaussonův Poëm. Za zmínku jistě stojí, že Francova Sonáta A dur byla napsána a věnována jako svatební dar pro Ysaÿe¹⁸ (1886) a ten ji hrál po zbytek života. Chaussonův Poëm byl odpovědí na jeho žádost o houslový koncert.

Ysaÿe byl blízkým přítelem Královny Elisabeth, kterou vyučoval hře na housle i přes její nedostatek talentu. Po jeho smrti výuku převzala jeho žena Jeanette Dincin. Královna založila soutěž na jeho počest.

3.2 Historie soutěže

Již na začátku roku 1900 měl Ysaÿe jasnou představu, jak by měla mezinárodní soutěž vypadat. Jako přítel Antona Rubinsteina byl seznámen s konkurencí ostatních soutěží. *Rubinstein Competition*, která se konala každých 5 let a byla otevřená pianistům a skladatelům, neměla po Ruské revoluci žádnou konkurenci. Ačkoli *Warsaw Chopin Competition* byla založena roku 1927 a *Liszt Competition* roku 1933, nebylo možné je považovat za model klavírní soutěže. Ysaÿe chtěl soutěž pro mladé virtuózy s extrémně obsáhlým programem, který by zahrnoval i soudobé kompozice¹⁹. Soutěž upozorňující na technickou a uměleckou zralost kandidátů, která by spustila jejich kariéru. Avšak nic nevzniká přes noc. Ysaÿe umírá roku 1931, krátce po zřízení *Queen Elisabeth Music Foundation*. Následující ekonomická krize a smrt krále Alberta posunula jakékoli rozsáhlejší umělecké projekty do pozadí. Až roku 1937 se koná první ročník Ysaÿovy soutěže. Oslovení porotci mezinárodního měřítka dychtivě přijali pozvání. Prestiž Ysaÿe a královského páru, kteří byli obdivováni během První světové války, přinesla elitu do světa houslí, do Bruselu. Výsledky prvního ročníku zanechaly hluboký dojem. Sovětská houslová škola odnesla všechny ceny. Na prvním místě se umístil bez sebemenší diskuze David Oistrakh. Arthur Grimaux a Carlo Van Neste, oba velice mladí, nedokázali obhájit belgickou houslovou školu.

¹⁶ Nathan Milstein (1904-1992) primárně studoval v Odesse u Pyotra Stolyarského, následně u Leopolda Auera na St. Petersburg Conservatory, k Ysaÿovi přišel roku 1926.

¹⁷ Premiéra 1886 Ysaÿe Quartet.

¹⁸ Jeho první manželkou byla Luisa Bourdeau de Coutraï. Po její smrti (1924) se oženil se svojí začkou s Jeanette Dincin, která byla o 42 let mladší. Jeanette byla vynikající houslistkou, studovala například u L. Auera nebo O. Ševčíka.

¹⁹ Soudobá a dosud nepublikovaná kompozice měla ukázat, jakým způsobem dokáže kandidát pracovat samostatně, bez pomoci svého vyučujícího.

Úspěch soutěže byl rozhodující pro další události. Vysílání v rádiu si okamžitě našlo své posluchače. Kombinace sportovního klání a umělecké kvality vytvořila pokračovatele milovníků hudby. Druhý ročník se konal o rok později (1938), tentokrát pro obor piano. Než vypukla Druhá světová válka, královna Elisabeth díky podpoře mecenáše barona Paula de Launoita založila roku 1939 hudební instituci *Queen Elisabeth Music Chapel*. Ta měla po sovětském vzoru znatelně zlepšit vzdělávací podmínky pro mladé umělce. Soutěž byla na čas přerušena, prioritou se staly hospodářské a sociální obnovy země. Na jaře roku 1950 byla soutěž obnovena. Marcel Cuvelier²⁰ přesvědčil královnu, aby soutěži propůjčila své jméno. Prezidentem a plnohodnotnou podporou se stal Paul de Launoit. První kvalifikace se konala na jaře roku 1951 podle zásad, které ustanovil Eugène Ysaÿe, finalisty hostila Queen Elisabeth Music Chapel. Soutěž se rapidně rozvíjela. Stala se roku 1957 zakládajícím členem *World Federation of International Music Competitions*. Od svého počátku je považována za jednu z nejprestižnějších a také nejnáročnějších soutěží. Během své existence se soutěžní obory rozrostly: housle (1951), piano (1952), skladba (1953) a zpěv (1988). Po půl století se kategorie uváděly s odstupem 4 let. Roku 2007 nastala změna a soutěž se stala každoroční, obory se střídají.

3.3 Přehled laureátů 1937-2012

1937 I. David Oistrakh

II. Ricardo Odnoposoff

III. Elizabeth Gilels

1951 I. Leonid Kogan

II. Mikhail Vaymen

III. Elise Cserfalvi

1955 I. Berl Senofsky

II. Lujian Sitkovetsky

III. Pierre Doukan

1959 I. Jamie Laredo

²⁰ Marcel Cuvelier byl ředitelem *Brussels Philharmonic Society*, založil roku 1940 organizaci *Jeunesses Musicales de Belgique* pro mladé hudebníky, roku 1945 společně s René Nicoloy vybudoval *International Federation of Jeunesses Musicales*.

II. Albert Markov

III. Josph Silverstein

1963 I. Alexei Mikhlin

II. Semyon Snitkovsky

III. Arnold Steindardt

1967 I. Philippe Hirschhorn

II. Stoika Milanova

III. Gidon Kremer

1971 I. Miriam Fried

II. Andreï Korsakov

III. Hamao Fujiwara

1976²¹ I. Mikhaïl Bezverkhny

II. Irina Medvedeva

III. Dong-Suk Kang

1980 I. Yuzuko Horigome

II. Peter Zazofsky

III. Takashi Shimizu

1985 I. Hu Nai-yuan

II. Ik-Hwan Bae

III. Henry Raoudales

1989 I. Vadim Repin

II. Akiko Suwanai

²¹ Na 4. místě se umístila Shizuka Ishikawa.

III. Evgeny Bushkov

1993 I. Yayoi Toda

II. Liviu Prunaru

III. Keng-Yuen Tseng

1997 I. Nikolaj Znaider

II. Albrecht Breuninger

III. Kristóf Baráti

2001 I. Baiba Skride

II. Kam Ning

III. Barnabás Kelemen

2005 I. Sergey Khachatryan

II. Yossif Ivanov

III. Sophia Jaffé

2009 I. Ray Chen

II. Lorenzo Gatto

III. Ilian Garnet

2012 I. Andrey Baranov

II. Tatsuki Narita

III. Hyun Su Shin

3.4 **Podmínky soutěže 2015**

Soutěž bude probíhat od 4. do 30. května 2015. Věkové omezení je stanoveno na 18-31 let. Soutěžící je pozván na základě záznamu vystoupení na DVD. Soutěžní kola jsou tři a jsou přístupná veřejnosti. Do druhého kola postoupí 24 kandidátů, do finále pak 12, kde bude

vybráno 6 laureátů. Každé vystoupení musí být odlišné. Porota hodnotí celé vystoupení bez přerušení. Repertoár musí být hrán z paměti, výjimku tvoří sonáty a skladba psaná pro soutěž. Každé vystoupení zaznamenané na DVD musí označeno datem, kdy byla nahrávka pořízena. Záběr musí být z dobré vzdálenosti, aby hudebník byl dobře viditelný. DVD obsahuje nahrávky:

- 1) Dvě věty ze Sonát a Partit J. S. Bacha
- 2) Jedno capriccio dle vlastního výběru od N. Paganiniho
- 3) První věta ze sonáty nebo sonatiny od W. A. Mozarta, L. van Beethovena nebo R. Schuberta
- 4) Skladba dle volby kandidáta s doprovodem klavíru. Sólové kompozice nebo doprovod orchestru nebudou akceptovány.

3.5 **Soutěžní repertoár**

První kolo (4.-9. 5. 2015), limit do 20 min:

- 1) J. S. Bach: Sonáta pro sólové housle G dur, A dur nebo C dur
- 2) F. Schubert: Sonáta A dur, D. 574
- 3) N. Paganini: tři capriccia dle svého výběru

Druhé kolo (11.-16. 5. 2015), recitál v délce 40min, koncert v délce 25min:

- 1) Skladba psaná pro soutěž (cca 5 min)
- 2) E. Ysaÿe: Sonáta č. 4 e moll, Op. 27
- 3) Recitálový program dle vlastního výběru, do časového limitu. Sonáty jsou povolené.
- 4) W. A. Mozart: koncert z výběru G dur; D dur; A dur

Finále (25.-30. 5. 2015), doprovází *National Orchestra of Belgium*, řídí Marin Alsop, program v délce 50 min:

- 1) Skladba psaná pro soutěž pro housle a orchestr v délce 10 min
- 2) Koncert dle volby kandidáta

3.6 **Způsob hlasování**

Porota hlasuje anonymně hlasovacích lístků. Žákem je rozuměn každý kandidát, který měl více jak 5 vyučovacích lekcí u některého ze členů poroty, a nemůže být svým vyučujícím

hodnocen. Seznam porotců²² je oznámen na začátku soutěže společně s výsledky předvýběrového kola. Hlasování pro postup do prvního kola probíhá formou hlasovacích lístků se jmény kandidátů. Každý porotce hlasuje „ANO“ nebo „NE“. Kandidáti s nejvyšším počtem „ANO“ postupují do prvního kola. Pro první kolo dostanou porotci opět hlasovací lístky se jmény soutěžících, ale tentokrát nastává bodování v rozmezí 0-100 bodů. Znamka hodnotí vystoupení jako celek. Připojí se ještě vyjádření, jestli porotce souhlasí nebo nesouhlasí s postupem do semifinále. Postoupit může pouze 24 uchazečů. Pokud by porota vybrala menší počet než 24, je semifinále doplněno takovými soutěžícími, kteří získali alespoň 60% z nejvyššího bodového hodnocení. Pro semifinálové hodnocení se bodové rozpětí omezí na 50-100 bodů. Postupuje 12 nejvýše hodnocených. Ve finále je bodové rozpětí 60-100 bodů, uděluje se 6 cen.

3.7 Ceny

1. místo 25.000 € + zapůjčení nástroje Huggins od Antonia Stradivariho (1708) po dobu tří let od *Nippon Music Foundation*.
2. místo 20.000 €
3. místo 17.000 €
4. místo 12.500 €
5. místo 10.000 €
6. místo 8.000 €

Semifinalisté, kteří nepostoupí do finálového kola, obdrží 1.000 €.

²² Seznam porotců z uplynulých let nebyl bohužel dohledatelný.

4. PAGANINI COMPETITION²³

4.1 Historie

První myšlenka vytvořit hudební soutěž k památce N. Paganiniho přišla roku 1940, kdy se Janov připravoval ke 100. výročí úmrtí slavného umělce. Bohužel se blížila válka a nápad novináře a hudebního kritika Carla Marcella Rietemanna byl dočasně odložen. Teprve roku 1954 bylo myšlenky dosaženo a to jako součást *Columbus Celebration*. Jelikož tento festival oslavující umění postrádal zastoupení v oblasti hudby, byl vyzván muzikant a skladatel Luigi Cortese, aby jako umělecký ředitel uspořádal první ročník *Premio Paganini*. Jejím cílem bylo vytvořit soutěž v mezinárodním měřítku, která by opět přinesla prestiž městu Janov, odкрыla mladé talenty a byla účinným odrazovým můstkem pro jejich budoucí uměleckou kariéru. První ročník se uskutečnil roku 1954, avšak žádná cena nebyla udělena. Od roku 1957 soutěž patří mezi členy *World Federation of International Music Competitions*. Luigi Cortese byl uměleckým ředitelem po 21 let, kdy po celém světě převládala ruská houslová škola. Vítězové měli tu čest hrát na Paganiniho slavné housle „Guarneri del Gesù“. Od roku 1982 jsou předvýběrová vystoupení zpřístupněna veřejnosti, takže publikum má možnost sledovat soutěžící od skutečného počátku. V roce 1987 hlavní cenu získal čínský houslista poprvé: Lui Siqing. V průběhu devadesátých let byl soutěžní repertoár upraven pro zachování vysoké úrovně soutěžících. V roce 1992 soutěž našla svůj domov v rekonstruovaném Carlo Felice Opera House. Soutěž je určena pro talentované houslisty v rozmezí 15-31 let. Pokud se účastník v minulosti umístil na stupni vítězů na kterékoli soutěži, která spadá pod *World Federation of International Music Competitions*, automaticky postupuje do prvního kola a nemusí absolvovat předvýběrové vystoupení. Od roku 2002 se soutěž koná jednou za dva roky. V roce 2015 nás čeká 54. ročník.

4.2 Podmínky soutěže 2015 (28. 2.-8.3.)

Předvýběrová vystoupení se budou konat v průběhu října a listopadu 2014 v Janově, Tokiu, Vídni a New Yorku. Porota bude oznámena po uzavěrci přihlášek. Vždy je složena minimálně ze sedmi význačných hudebních osobností z celého světa. Každý porotce může zasednout pouze 4x. Porotce, který je zároveň učitelem soutěžícího, nebo byl jeho vyučujícím bez minimálního odstupu dvou let, se zdržuje hlasování. Do semifinále postoupí 12 uchazečů,

²³ Premio Paganini. *Premio Paganini* [online]. [cit. 2014-06-19]. Dostupné z: <http://www.premiopaganini.it/en>

do finále pak 6. Celý program, včetně soudobé skladby, musí být hrán z paměti, výjimku díla J. S. Bacha.

4.3 Soutěžní repertoár

Předvýběrové kolo:

- 1) N. Paganini: dvě capriccia dle vlastního výběru
- 2) První věta s kadencí z koncertu W. A. Mozarta (D dur/G dur/A dur)

První kolo (limit 20min):

- 1) J. S. Bach: dvě kontrastní části ze Sonát a Partit pro sólové housle
- 2) N. Paganini: tři capriccia dle vlastního výběru

Semifinále (limit 50min):

- 1) J. Brahms: jedna sonáta pro housle a klavír
- 2) Virtuózní kus dle výběru z: E. Chausson: Poém, Op. 25

P. de Sarasate: Zigeunerweisen, Op. 20; Carmen Fantasie, Op. 25

M. Ravel: Tzigane

C. Saint Saëns: Havanaise, Op. 83; Introdukce a Rondo Capriccioso, Op. 28

H. Vieuxtemps: Caprice Hommage à Paganini, Op. 9; Ballade et Polonaise, Op. 38

H. Wieniawski: Polonéza D dur, Op. 4; Thème Original Varié, Op. 15

A. Bazzini: Ronde des Lutins

N. Milstein: Paganiniana

- 3) N. Paganini: dvě capriccia, jiná než v předvýběru

4) Skladba psaná pro soutěž

Finále:

- 1) Koncert dle výběru kandidáta (Beethoven; Brahms; Čajkovský; Sibelius)
- 2) N. Paganini: Koncert č. 1 D dur nebo Koncert č. 2 h moll

4.4 Ceny

1. místo „Premio Paganini“ v hodnotě 20.000 € se skládá:

- 15.000 €, daruje Fondazione Bracco, jehož posláním je podpora mladých talentů
- 5.000 € k památce Stefano Fiorilla

2. místo 10.000 €, daruje Fondazione Bracco

3. místo 5.000 €

4.-6. místo 1.500 €

Pokud není udělena hlavní cena, porota má možnost ocenit ostatní soutěžící částkou 1.500 €.

Speciální ceny jsou sponzorovány osobami a asociacemi nezávisle na městu Janov, dle svých vlastních kritérií.

Nejmladší finalista obdrží speciální cenu Dr. Enrica Costy 3.000 €.

Za nejlepší interpretaci Paganiniho capriccia v semifinále obdrží soutěžící 3.000 € k památce Renato & Margiangiola De Barbieri.

Asociace přátel Paganiniho ocení nejlepšího italského soutěžícího částkou 2.000 €.

Za nejlepší provedení soutěžní skladby získá soutěžící 1.000 €.

Vítěz vystoupí na koncertě v Janově, kde mu bude zapůjčen Paganinoho nástroj „Cannone“ od Guarneri del Gesù (1743). Dále mu bude umožněno vystoupení v sezóně 2015/2016 nebo 2016/2017:

- Fondazione Teatro Carlo Felice
- Royal Concertgebouw Orchestra, Amsterdam

- Giovine Orchestra Genovese
- Philharmonia Zurich
- Musikverein für Kärnten, Klagenfurt, Rakousko
- Danish National Orchestra, Copenhagen
- Brucknerhaus Linz, Rakousko
- Philharmonie Baden-Baden, Německo
- Tonhalle Düsseldorf, Německo
- Koncerthaus, Vídeň, s Vídeňskými filharmoniky

Dále vítěz získá roční smlouvu od koncertní agentury "Caecilia".

4.5 **Laureáti 1954-2010**

1954 první cena nebyla udělena

1955 první a druhá cena nebyla udělena

1956 György Pauk & Gerard Poulet

1957 první cena nebyla udělena

1958 Salvatore Accardo

1959 Stuart Canin

1960 první cena nebyla udělena

1961 Emil Kamilarov

1962 Maryvonne The Dizes

/

1963 Oleh Krysa

1964 Jean-Jacques Kantorow

1965 Piktora Pikaizen

1966 první cena nebyla udělena

1967²⁴ Grigori Zhislin

1968 Miriam Fried

1969 Gidon Kremer

1970 první cena nebyla udělena

1971 Mose Sekler

1972 Eugene Fodor

1973 Alexander Kramarov

1974 první cena nebyla udělena

1975 Yuri Korchinski

1976 Lenuta Ciulei²⁵

1977 Ilya Grubert

1978 Eugen Sârbu

1979 Florin Paul

1980 první cena nebyla udělena

1981 Ilja Kaler

1982-1984 první cena nebyla udělena

1985 Dmitri Berlinski

1986 první cena nebyla udělena

1987 Lui Siqing

1988 Leonidas Kavakos

1989 první cena nebyla udělena

1990 Natalia Prischepenko

1991 Massimo Quarta

1992 Julia Krasko

1993 Isabelle Faust

1994 Bin Huang

1995 první cena nebyla udělena

1996 Soovin Kim

1997 Giovanni Angelieri

1998 Ilya Gringolts

1999 Sayaka Shoji

2000 Natalia Lomeiko

2001 Mariusz Patyra

2002 Mengla Huang

2004 první cena nebyla udělena

2006 Feng Ning

2008, 2010 první cena nebyla udělena

²⁴ Druhé místo získal Vladimír Spivakov.

²⁵ První vítěz s nejnižším věkem-16let.

5. INTERNATIONAL TCHAIKOVSKY COMPETITION

5.1 Historie

Tato soutěž je pojmenována po ruském skladateli P. I. Čajkovském, byla založena v Moskvě roku 1958 a je členem *World Federation of International Music Competitions*. Na začátku byly disciplíny pouze dvě: klavír a housle. S druhým ročníkem soutěže (1962) byla přidána kategorie violoncello a roku 1966 zpěv. Poslední kategorií se roku 1990 stala soutěž pro houslaře. Soutěž se koná každé 4 roky v Moskvě. Věkové ohraničení pro instrumentalisty je 16-32, pro zpěváky 19-32. Organizaci má na starosti výbor předních ruských hudebníků s pomocí *Russian State Concert Company (Sodružestvo)*. Mezinárodní porota čítá známé sólisty, profesory, hudební ředitele a předchozí vítěze Čajkovského soutěže.²⁶

5.2 Průběh soutěže 2011 (14. 6. -2. 7.)

Během ledna a února 2011 porota vybrala 120 muzikantů²⁷ (z celkem 583 přihlášených ze 47 zemí) na základě 50 min recitálu, zaznamenaném na DVD. Do prvního kola tak postoupilo 25 houslistů. Druhé kolo mělo dvě fáze, do první prošlo 12 houslistů, do druhé fáze pak 8. Do finále se probojovalo 5 soutěžících.

5.3 Porota²⁸

- Anna-Sophie Mutter
- Leonidas Kavakos
- Andres Cardenes
- Boris Kuschnir
- John Corigliano
- Barry Shiffman
- Martin Engstroem
- Nikolaj Znaider
- Maxim Vengerov
- Victor Tretiakov

²⁶ International Tchaikovsky Competition. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-06-07]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/International_Tchaikovsky_Competition

²⁷ Počet soutěžících zahrnuje všechny soutěžní obory.

²⁸ JURIES ANNOUNCED FOR THE 2011 TCHAIKOVSKY COMPETITION. *Artist News* [online]. 2010-05-11. [cit. 2014-06-19]. Dostupné z: <http://www.opus3artists.com/news/?id=2216>

5.4 Způsob hlasování a bodování²⁹

Hlasovací systém byl navržen Johnem MacBainem, Ph.D., který je zároveň matematikem a houslistou. Do systému je zapojen propracovaný počítačový program, který počítá výsledky na základě číselného skóre. Byl navržen již dříve a úspěšně je používán *International Violin Competition of Indianapolis* a později *Cleveland International Piano Competition*. Existují dva základní předpoklady systému. Prvním je číselné skóre. Druhým z nich je názor porotce, který se nepromítá do konkrétního počtu bodů, které rozděl v jednotlivých kolech, ale do celkového bodového skóre. To je podloženo předpokladem, že každý porotce má určité „množství“ názorů, kterými může přispět k ovlivnění konečného výsledku. Takže každé obodování jednotlivých porotců je statisticky měřeno na škále, která se používá k měření standardní odchylky. Všechny výsledky jsou poté upraveny tak, aby měly stejné průměrné hodnoty. Výsledky z celé soutěže se nesčítají. Každý porotce musí zvážit vystoupení všech soutěžících, která shlédl, až do doby, kdy odhodí hlasovací lístek. Např. porotci, kteří rozhodují o hlavních vítězích, musí ve svém hlasovacím lístku zohlednit vystoupení všech tří kol. Bodování, dané novými porotci ve třetím kole, bude rovnoměrně přidáno k již existujícím výsledkům. Členové poroty hlasují pomocí volebního výkazu, který musí být podepsán. Je předán generálnímu tajemníkovi komise na konci každého kola. Výsledky jsou zadávány do počítače, který zpracuje výslednou tabulku. Ta je pak předána zpět do poroty, která oznámí výsledky.

Kontroverzní soutěžící je takový soutěžící, který je považován za potenciálního vítěze více než třemi porotci. Pokud takový soutěžící nenasbírá dostatek bodů pro postup do dalšího kola, nastává tato situace: Na konci prvního a druhého kola, kdy jsou již oznámeny výsledky, má jakýkoli porotce, kterému tři top kandidáti nepostoupili do dalšího kola, navrhnout znovupřijetí do soutěže. Podmínkou je, že získá podporu alespoň dvou dalších porotců, kteří pro něj hlasovali ve své top volbě. Takto se může vyskytnout více kontroverzních kandidátů, postupuje ten, který má nejnížší počet bodů (tzn., že pokud je soutěžící nejlepší, získává hodnocení 1). Je důležité uvědomit si, že nízké skóre neznamená, že porotce považuje soutěžícího za špatného, stejně tak vysoké skóre neznamená, že je soutěžící excelentní. Volební formulář slouží pouze jako pomůcka seřadit soutěžící do pomyslného žebříčku. Tím, že komise používá co nejširší škálu bodování, přispívá k tomu, že je snadno zjistitelné, který soutěžící je preferován kým a do jaké míry. Průměrný soutěžící by měl dostat něco kolem 12

²⁹ INTERNATIONAL TCHAIKOVSKY COMPETITION. *Jury Hand Book 2011* [PDF]. Moskva, 2011, 16 s. [cit. 2014-08-06].

bodů od každého porotce. Při příležitosti, kdy by soudce dal soutěžícímu počet bodů, který je menší než středový počet bodů (medián), pak skóre bude zarovnáno směrem nahoru, aby dosáhlo limitní hodnoty. Tzn. jestliže medián pro soutěžícího na konci prvního kola je 17, a porotce mu dal 9 bodů, skóre bude automaticky navýšeno v rozmezí 20% mediánu, a tím se navýší na 12 bodů. Tímto se eliminuje jakési kompetitivní chování soudců, kteří by vyhodili kvalitního soutěžícího kvůli svému, třeba ne tak dobrému, favoritovi. Skóre „0“ je speciální a neznamená to „špatné vystoupení“. Znamená, že soudce má nějaký vztah ke kandidátovi a tudíž se vzdává volby. Ve finále dostanou porotci zpět své sečtené hlasy a naposledy se mohou rozhodnout většinovým hlasováním, jestli jsou spokojeni s bodovým rozmezím, které odděluje první a druhé místo, a druhé místo od třetího. Pokud většinová odpověď je „ne“, oba medailisté, kterých se rozhodnutí týká, dostanou stejnou finanční odměnu. Musí být vyhlášena alespoň jedna zlatá medaile. Celková kombinace rozdaných medailí nesmí přesáhnout počet tří.

5.5 Soutěžní repertoár

První kolo (recitál do 50min):

- 1) J. S. Bach: Adagio & Fuga ze Sonáty č. 3, BWV 1005 nebo Chaconne z Partity č. 2 BWV 1004
- 2) N. Paganini: dvě capriccia dle osobního výběru
- 3) P. I. Čajkovský: Waltz-Scherzo, Op. 34
- 4) Skladba dle výběru soutěžícího

Druhé kolo:

• Fáze I (recitál do 60min sestavený z níže uvedeného výběru, program musí zahrnovat ruského skladatele, skladby z prvního kola nemohou být opakovány):

- 1) Sonáta (W. A. Mozart-pozdější sonáty; L. van Beethoven; F. Schubert; R. Schumann; J. Brahms; E. Grieg; C. Frank; C. Debussy; M. Ravel; R. Strauss; B. Bartók; S. Prokofiev; D. Šostakovič)
- 2) Jedna virtuózní skladba
- 3) Skladba psaná pro soutěž

4) Doplňující skladba/skladby dle volby soutěžícího

• Fáze II:

Jeden z níže uvedených koncertů, s doprovodem *Mariinsky Chamber Orchestra*

W. A. Mozart: Koncert č. 1 B dur; Koncert č. 3 G dur; Koncert č. 5 A dur

L. van Beethoven: Koncert D dur, Op. 61

Finále:

Dva koncerty za doprovodu *St. Petersburg Philharmonic*

- 1) P. I. Čajkovský (edice autora)
- 2) Koncert dle vlastního výběru (nelze opakovat, pokud již zazněl ve druhém kole)

5.6 Ceny

Grand Prix 10.000 €

1. místo 20.000 Euro & Zlatá Medaile
2. místo 15.000 Euro & Stříbrná Medaile
3. místo 10.000 Euro & Bronzová Medaile
4. místo 5.000 Euro & Diplom
5. místo 3.000 Euro & Diplom

Cena za nejlepší provedení koncertu s *Mariinsky Chamber Orchestra* 2.000 Euro & Diplom.

Cena za nejlepší provedení nové skladby 2.000 Euro & Diplom.

Dva soutěžící v každé disciplíně, kteří nepostoupí do finále, obdrží 1.000 Euro & Diplom.

5.7 Laureáti 1958-2011³⁰

1958 Valery Klimov

1962 Boris Gutnikov & Shmuel Ashkenasi

1966 Viktor Tretiakov

1970 Gidon Kremer

1974 první cena nebyla udělena; Eugene Fodor, Ruben Aharonyan & Rusudan Gvasaliya se podělili o druhé místo

1978 Elmar Oliveira & Ilya Grubert

1982 Viktoria Mullova & Sergei Stadler

1986 Raphaël Oleg & Ilya Kaler

1990 Akiko Suwanai

1994 první cena nebyla udělena; Anastasia Chebotareva & Jennifer Koh se podělili o druhé místo

1998 Nikolay Sachenko

2002 první cena nebyla udělena; Tamaki Kawakubo & Chen Xi se podělili o druhé místo

2007 Mayuko Kamio; druhé místo Nikita Borisoglebsky

2011 první cena nebyla udělena; Sergey Dogadin & Itamar Zorman se podělili o druhé místo

³⁰ International Tchaikovsky Competition. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-06-07]. Dostupné z: http://en.wikipedia.org/wiki/International_Tchaikovsky_Competition

6. INTERNATIONAL JEAN SIBELIUS VIOLIN COMPETITION³¹

6.1 Historie

International Jean Sibelius Competition je jednou z nejprestižnějších hudebních soutěží na světě. Od roku 1969 je členem *World Federation of International Music Competitions*. Sibeliovův houslový koncert byl jedním z hlavních podnětů pro vznik soutěže. Sibeliova společnost zahájila první ročník ve spojitosti se 100. výročím narození skladatele Jeana Sibelia. Počáteční výbor byl složen z předních hudebních osobností, mezi nimiž byli například sir John Barbirolli, Herbert von Karajan, Yehudi Menuhin, David Oistrakh, Eugene Ormandy, Igor Stravinský, Henryk Szerynk. Čestné místo předsedy přirozeně přijal Aino Sibelius.

Soutěž se koná každých 5 let a má 3 kola, která jsou přístupná pro veřejnost. Soutěžící nesmí přesáhnout věkovou hranici 30-ti let. Rekordní počet přihlášených zaznamenal rok 2010, kdy se o titul laureáta chtělo utkat 220 houslistů. Výběr nakonec zvolil 44 účastníků, kteří byli pozváni do Helsinek.

11. ročník *International Jean Sibelius Competition* pořádá pro rok 2015 Sibeliova společnost a Sibeliova Akademie. Soutěž se bude konat od 22. listopadu do 3. prosince v Helsinkách. Předvýběrové kolo: J. S. Bach Sonáta pro sólové housle a moll-Andante, Paganini jedno Capriccio dle výběru kandidáta, 1. věta ze Sibeliova houslového koncertu d moll.

6.2 Porota

- Veli-Matti Puumala, předseda
- Pierre Amoyal
- Serguei Azizian
- Cho-Liang Lin
- Krzysztof Wegrzyn
- Sigrún Edvaldsdóttir
- Pekka Kauppinen
- Sung-Ju Lee
- Gerhard Schulz

³¹ JEAN SIBELIUS VIOLIN COMPETITION. *11th INTERNATIONAL JEAN SIBELIUS VIOLIN COMPETITION* [online]. 2014-01-30. 2014 [cit. 2014-06-13]. Dostupné z: <http://www2.siba.fi/sibeliuscompetition/eng/rules.html>

6.3 Soutěžní repertoár

První kolo (23.-25. 11. 2015, 40 účastníků):

- 1) B. Bartók: První věta ze Sonáty pro sólové housle
- 2) J. S. Bach: Sarabanda & Giga z Partity d moll; Loure & Gavotte en Rondeau z Partity E dur; poslední dvě věty ze Sonát pro sólové housle
- 3) W. A. Mozart: Rondo C dur KV 373
- 4) J. Sibelius jedna skladba z výběru:
 - Op. 2a Romance
 - Op. 2b Epilog
 - Op. 79 Souvenir / Tempo di Minuetto / Danse caractéristique / Sérénade/ Tanz Idylle / Berceuse
 - Op. 102, č.1 Novellette
 - Op. 106 Danses champêtres 1-5
 - Op. 115 Auf der Heide / Nummella, Ballade, Humoresque, Die Glocken / Kellot
 - Op. 116 Scène de danse, Danse caractéristique, Rondeau romantique

Druhé kolo (27.-29. 11. 2015, program do 55 min, 20 účastníků):

- 1) Sonáta pro housle a klavír z výběru:

• B. Bartók (č. 1, 2)	• G. Fauré (a moll)
• L. van Beethoven (č. 1-6)	• L. Janáček
• J. Brahms	• S. Prokofiev (č. 1, 2)
• F. Mendelssohn-Bartholdy (F dur)	• M. Ravel (1927)
• C. Debussy	• A. Schnittke (č. 1, 2)
- 2) J. Sibelius: dvě Humoresky dle výběru kandidáta (Op. 87 a 89)
- 3) Skladba psaná pro soutěž v délce 6-9min
- 4) Virtuózní skladba dle vlastního výběru

Finále (1.-3. 12. 2015, 6 finalistů):

- 1) J. Sibelius: Koncert d moll
- 2) Koncert z následujícího výběru: Bartók (č. 2), Beethoven, Berg, Brahms, Mendelssohn, Nielsen, Paganini (č. 1), Prokofiev, Šostakovič (č. 1), Čajkovský

6.4 Ceny

1. místo 25.000 €
2. místo 18.000 €
3. místo 12.000 €

Ostatní finalisté obdrží 2.000 €. Porota si vyhrazuje právo udělit speciální ocenění.

The Foundation of The Helsinki Conservatory of Musik udělí speciální cenu 3.000 €.

Sibeliova rodina udělí speciální cenu 1.000 € všem soutěžícím, kteří postoupí do druhého kola.

Koncertní vystoupení pro všechny vítěze. Laureát získá sólový koncert s Finským rozhlasovým orchestrem 8. 12. 2015 k příležitosti 150 výročí Sibeliova narození. Vybraný finalista získá sólový koncert s *Helsinki Philharmonic Orchestra*.

6.5 Laureáti 1965-2010

- 1965** I. Oleg Kagan, *USSR*
II. Joshua Epstein, *Izrael*
III. Valeri Gradov, *USSR*
- 1970** I. Liana Isakadze & Pavel Kogan, *USSR*
III. Otto Armin, *Canada*
- 1975** I. Yuval Yaron, *Izrael*
II. Ilja Grubert, *USSR*
III. Eugen Sarbu, *Rumunsko*
- 1980** I. Viktoria Mullova, *USSR*
II. Sergei Stadler, *USSR*
III. Andres Cardenes, *USA*

- 1985** I. Ilja Kaler, *USSR* & Leonidas Kavakos, *Řecko*
III. Vilmos Szabadi, *Mad'arsko*
- 1990** I. cena nebyla udělena
II. Cristina Anghelescu, *Rumunsko*
III. Sigrún Edvaldsdóttir, *Island* & Akiko Tanaka, *Japonsko*
- 1995** I. Pekka Kuusisto, *Finsko*
II. Elisabeth Batiashvili, *Georgia*
III. Madoka Sato, *Japonsko* & Nikolaj Znaider, *Dánsko*
- 2000** I. Sergei Khachatryan, *Armenia*
II. Natsumi Tamai, *Japonsko*
III. Zhi-Jiong Wang, *Čína* & Sayako Kusaka, *Japonsko*
- 2005** I. Alina Pogostkina, *Německo*
II. Jiafeng Chen, *Čína*
III. Hyun-Su Shin, *Severní Korea* & Wei Wen, *Čína*
- 2010** I. Nikita Boriso-Glebsky, *Rusko / Belgie*
II. Petteri Iivonen, *Finsko*
III. Esther Yoo, *USA / Belgie*

7. INTERNATIONAL VIOLIN COMPETITION OF INDIANAPOLIS³²

7.1. Historie

Po debutu International Violin Competition of Indianapolis (IVCI) roku 1982, byla soutěž zařazena mezi členy *World Federation of International Music Competitions*. IVCI se stala známou a celosvětově uznávanou soutěží především díky dvěma osobám. Pod vedením Thomase J. Beckiewiczze, zakládajícím ředitelem, a později pod Josefem Gingoldem³³, který zasedal v mnoha porotách předních houslových soutěží po celém světě. V roce 1994 vedením soutěže prošel Gingoldův nejslavnější žák Jamie Laredo, jeden z mistrovských hudebníků své doby. Kromě předních a zkušených porotců soutěž nabízí unikátní ceny. Snad nejúžasnější cena je zapůjčení bývalých houslí Josefa Gingolda-Stradivari 1683. Zapůjčení trvá po čtyři roky v návaznosti na soutěž. Posláním této mezinárodní houslové soutěže je rozpoznat, ocenit a propagovat nejlepší mladé světové houslisty. Důležité je porozumění a ocenění houslového repertoáru před širokým a různorodým publikem. IVCI využívá svoji světovou proslulost, aby upoutala mezinárodní pozornost a byla tak viditelným a spolupracujícím členem umělecké komunity v Indianapolis a Indianě. Finanční podporu zajišťují jednotlivci, podniky, nadace a místní samosprávy s fyzickou podporou stovky dobrovolníků. Po sedmáct dní, každé 4 roky se Indianapolis stává nejdůležitějším místem, aby zde vyrostl houslový talent. Přijíždí sem 40 soutěžících ze všech koutů světa, aby předvedli nejkrásnější hudbu, co kdy byla napsána. Tento festival poskytuje příležitost vystoupit před velkým publikem, poměřit se s pokroky a uměním ostatních talentovaných soutěžících před zraky poroty, a využít seminářů zaměřených na kariérní postupy. Od roku 1982 hostila Indianapolis 8 ročníků soutěže a jmenovala 48 laureátů reprezentující 22 zemí. Ti se ukázali jako vynikající sóloví a komorní hráči, usedli na koncertní židle předních světových souborů.

7.2 Průběh soutěže 2010

Porota

- Jamie Laredo -*předseda poroty*
- Pamela Frank
- Jean-Jacques Kantorow
- Cho-Liang Lin
- Joel Smirnoff
- Rodney Friend
- Yuzuko Horigome
- Boris Kuschmir
- Mihaela Martin

³² International Violin Competition of Indianapolis. *The Ninth Quadrennial International Violin Competition of Indianapolis* [online]. 2001-2014 [cit. 2014-06-19]. Dostupné z: <http://www.violin.org/>

³³ Studoval u Ysayě, premiéroval jeho Sonátu č. 3, významný houslista a pedagog, mezi jeho žáky se kromě Jamieho Lareda řadí například Leonidas Kavakos nebo Joshua Bell.

Soutěžní program

První kolo:

- 1) J. S. Bach: dvě kontrastní části ze Sonát a Partit
- 2) N. Paganini: dvě capriccia dle vlastního výběru
- 3) W. A. Mozart: Sonáta pro housle z výběru G dur; e moll; Es dur
- 4) Volitelná virtuózní skladba

Semifinále:

- 1) Volitelná virtuózní skladba (jiná než v prvním kole)
- 2) Druhá volitelná virtuózní skladba nebo E. Ysaÿe část ze Sonát pro sólové housle
- 3) L. van Beethoven: Sonáta z výběru č. 5; 7; 8; 10; 12
- 4) Druhá sonáta z výběru: J. Brahms; S. Prokofjev; B. Bartók

Finále:

- 1) Klasicistní koncert W. A. Mozart nebo J. Haydn
- 2) Moderní nebo romantický koncert

7.3 **Laureáti 1982-2010**

1982³⁴ I. Mihaela Martin

II. Ida Kavafian

III. Yuval Yaron

1986 I. Kyoko Takezawa

II. Leonidas Kavakos

III. Andrés Cárdenes

1990 I. Pavel Berman

II. Marco Rizzi

III. Ivan Chan

1994 I. Juliette Kang

II. Stefan Milenkovich

³⁴ Na IV. místě se umístil Olivier Charlier.

- III. David Chan
- 1998** I. Judith Ingolfsson
II. Liviu Prunaru
III. Ju-Young Baek
- 2002** I. Barnabás Kelemen
II. Sergey Kchatryan
III. Soovin Kim
- 2006** I. Augustin Hadelich
II. Simone Lamsma
III. Celeste Golden
- 2010**³⁵ I. Clara-Jumi Kang
II. Soyoung Yoon
III. Benjamin Beilman

³⁵ Na VI. místě se umístil Andrey Baranov, který poté roku 2012 vyhrál Queen Elisabeth Competition.

8. MENUHIN COMPETITION

Než byla roku 1983 ve Folkstone/Velká Británie založena Y. Menuhinova mezinárodní soutěž pro mladé houslisty, předcházely tomu dva zakladatelské počiny.

8.1 Yehudi Menuhin school³⁶

Roku 1963 vznikla jako první *Yehudi Menuhin school* (Stoke d'Abernon, jihozápadně od Londýna). Jejím cílem bylo poskytnout adekvátní prostředí pro výuku hudebně nadaných dětí z celého světa a dát jim tak možnost pokračovat ve své lásce k hudbě, rozvíjet svůj hudební potenciál, a dosáhnout co nejvyšší hráčské úrovně v oblasti hry na strunné nástroje a klavír. Menuhin během svých třiceti let cestování po světě viděl, jak obtížné je pro děti skloubit běžnou školní výuku se studiem hudby. Poznal, že je třeba poskytnout nadaným dětem vynikající učitele, dostatek času pro cvičení, kolektivní práci s ostatními talentovanými dětmi a časté příležitosti k veřejnému vystupování. To mělo být podpořeno širokou škálou hudebně teoretických disciplín. Tím byl vytvořen kreativní akademický program v rámci rodinného společenství, ve kterém každý jedinec mohl plně rozvíjet hudební, intelektuální, umělecké a sociální dovednosti. Od roku 1963 byla škola rozšířena a nyní vzdělává více než šedesát talentovaných hochů a dívek, ve věkovém rozmezí 8-19. Roku 1973 získala škola speciální zařazení *Centre of Excellence for the Performing Arts* a je podpořena ministerstvem školství. Náklady na vzdělání rodiče splácí dle svých finančních možností. Po Mstislavu Rostropovičovi je momentálně prezidentem vynikající pianista a dirigent Daniel Barenboim. Po své smrti roku 1999 byl Yehudi Menuhin pohřben na školním pozemku pod stromem, který byl vysazen k jeho osmdesátým narozeninám (1996).

8.2 International Menuhin Music Academy³⁷

Jako druhá vznikla *International Menuhin Music Academy* (IMMA) v roce 1977, Gstaad. Akademie spadá pod neziskovou švýcarskou nadaci, sdružující talentované muzikanty ze zahraničí. Kromě individuálních lekcí je zde možnost komorní hry a vystoupení se místním symfonickým orchestrem. Studenti jsou připravováni na prestižní mezinárodní soutěže. Studium trvá 3 roky a stojí CHF 700.00/měsíc. Zajímavostí jsou finanční sankce za

³⁶ The Yehudi Menuhin school. *Yehudi Menuhin School* [online]. 2010 [cit. 2014-06-19]. Dostupné z: <http://www.yehudimenuhinschool.co.uk/>

³⁷ International Menuhin Music Academy. *Menuhin Academy* [online]. 2013 [cit. 2014-06-19]. Dostupné z: <http://www.menuhinacademy.ch/site/wp/>

absence či pozdní příchody na zkoušku/vyučování. Od roku 2011 je hudebním ředitelem houslový virtuóz Maxim Vengerov.

8.3 Historie soutěže³⁸

Menuhin Competition je jednou z mála mezinárodních soutěží pro mladé hudebníky, jenž nepřesáhli 22let. Tento desetidenní festival je plný koncertů, masterclassů s porotci, a diskusních panelů pro veřejnost. Zahajovací koncert přináší ohlédnutí za minulým ročníkem a zahrnuje samozřejmě vystoupení vítěze. Soutěž se koná každé dva roky v hostujících městech jako například Londýn/Anglie, Gardiff/Wales, Oslo/ Norsko, Peking/Čína, pod záštitou konzervatoří, hudebních akademií apod. Nadcházející ročník se bude konat roku 2016 a vrátí se zpět do Londýna, k příležitosti stého výročí narození Yehudi Menuhina.

Soutěž je otevřena všem národnostem a je rozdělena na dvě věkové kategorie: Junioři (do 16-ti let) a Senioři (16-21let). Soutěžní podmínky jsou známy vždy rok předem. Porota se skládá z minimálně z šesti významných hudebních osobností. První cena nemusí být udělena. Laureátem ve své kategorii je možné stát se pouze jednou. Porota může udělit speciální ocenění. Vlastní klavírní doprovod je možné mít na své náklady, avšak při jednotlivých soutěžních vystoupení je povinné hrát s oficiálním korepitem soutěže. Před každým vystoupením je povolena pouze jedna zkouška s klavírem. Hra z paměti podmínkou, bez repetice, není-li uvedeno jinak. Soutěžící jsou pozváni k účasti na základě: krátkého životopisu s výčtem dosavadního vzdělání, hudebních a koncertních zkušeností, doporučujícího dopisu od svého profesora a doporučujícího dopisu od předního hudebníka. K těmto dokumentům je přiloženo DVD, ke kterému ještě náleží prohlášení vyučujícího, potvrzující pravost nahrávky.

8.4 Soutěžní podmínky 2014

Yehudi Menuhin přednesl Beethovenův houslový koncert s Austin Symphony Orchestra 14. ledna 1952, dirigoval Ezra Rachlin. To bylo pravděpodobně podnětem, aby se tento rok soutěž poprvé konala v USA. Letošní ročník probíhal od 21. února do 2. března 2014 v Austinu/Texas.

Porota

- Pamela Frank, předseda (USA)
- Olivier Charlier (Francie)

³⁸ Menuhin Competition. *Menuhin Competition* [online]. 2012 [cit. 2014-06-19]. Dostupné z: <http://www.menuhincompetition.org/>

- Joji Hattori, místopředseda (Japonsko)
- David Kim (USA)
- Lu Siqing (Čína)
- Arabella Steinbacher (Německo)
- Ilya Gringolts (Rusko)
- Brian Lewis (USA)
- Anton Nel (Severní Afrika/USA)

Nahrávka pro Junior kategorii

- 1) Výběr viz. první kolo 5)
- 2) H. Wieniawski: Etude-Caprice, Op.18: Jedna etuda z výběru č. 2-6
- 3) Jedna virtuózní skladba z výběru viz. finále, s doprovodem klavíru

Nahrávka pro Senior kategorii

- 1) W.A. Mozart: viz. první kolo
- 2) N. Paganini: jedno capriccio (kromě č.13, 14, 16+20)
- 3) První věta (s kadencí) koncertu, s doprovodem klavíru, výběr viz. finále.

8.5 Soutěžní program

Junior kategorie

První kolo:

- 1) G. F. Telemann: Fantazie pro sólové housle č. 8 E dur; č. 9 h moll; č. 10 D dur
- 2) H. Wieniawski: Etude-Caprice Op.18: Jedna etuda z výběru č. 2-6
- 3) Volná improvizace na americkou lidovou píseň, v délce 3min
- 4) Skladba napsaná pro soutěž
- 5) Volba kandidáta dle výběru: W. A. Mozart: Adagio K. 261; L.van Beethoven: Romance G dur, Op. 40; Romance F dur, Op. 50

Finále:

- 1) První věta s doprovodem klavíru z výběru: F. Schubert: Sonáta A dur, Op. 162; L.van Beethoven: Sonáta č. 1 D dur, Op. 12; Sonáta č. 5 F dur, Op. 24; Sonáta č. 8 G dur, Op. 30, J. Brahms: Sonáta č. 1 G dur, Op. 78
- 2) HANDEL-HALVORSEN "Passacaglia" g moll pro housle a violoncello, hráno s violoncellistou Bion Tsang
- 3) Virtuózní skladba z následujícího výběru, za doprovodu University of Texas Symphony Orchestra:
 - P. Sarasate: Cikánské melodie
 - C. Saint-Saëns: Introdukce a Rondo Capriccioso
 - F. Waxman: Carmen Fantazie
 - H. Wieniawski: Polonéza Brillante č. 2, Op. 21

Senior kategorie

První kolo:

- 1) Výběr ze sonát J. S. Bacha:
 - Sonáta č.1 g moll, BWV 1001: Sicilliana & Presto
 - Sonáta č.2 a moll, BWV 1003: Andante & Allegro
 - Sonáta č.3 C dur, BWV 1005: Largo & Allegro Assai
- 2) W. A. Mozart: Druhá věta s kadencí z libovolného koncertu
- 3) N. Paganini: jedno capriccio dle své volby (kromě č. 13, 14, 16+20)
- 4) F. Kreisler: virtuózní skladba, s doprovodem klavíru

Semifinále:

- 1) První věta + nějaká další věta ze smyčcového kvartetu J. Haydne, dle výběru kandidáta. Part prvních houslí soutěžící přednese se členy Miró Quartet:
 - Op. 33, č. 2 "Žertovný"
 - Op. 76 č. 2 "Kvintový"
 - Op. 64 č. 5 "Skřivánčí"
- 2) Skladba napsaná pro soutěž

3) Jeden virtuózní kus dle vlastního výběru, s nebo bez klavírního doprovodu, max. délka 12min

Finále:

• Koncert s doprovodem Austin Philharmonic Orchestra. Výběr: S. Barber; F. Mendelsohn-Bartholdy; S. Prokofiev; C. Saint-Saëns

Ceny

Junior kategorie

1. místo \$ 7.000 USD
2. místo \$ 5.000 USD
3. místo \$ 3.500 USD
4. místo \$ 2.000 USD
5. místo \$ 1.500 USD

Cena za nejlepší provedení nové skladby v hodnotě \$ 1.000 USD.

Všichni finalisté, kteří se neumístili, získají \$500.

Senior kategorie

1. místo \$ 10.000 USD
2. místo \$ 7.000 USD
3. místo \$ 5.000 USD
4. místo \$ 3.000 USD

Cena za nejlepší provedení J. S. Bacha \$ 1.500 USD.

Cena za nejlepší provedení Haydnova smyčcového kvarteta \$ 1.000 USD.

Cena za nejlepší provedení nové skladby \$ 1.000 USD.

Cena EMCY za nejlepší vystoupení udělována *European Union of Music Competitions for Youth*.

Oba vítězové 1. místa získají možnost zapůjčení nástroje po dobu jednoho roku od Florian Leonhard Fine Violins.

Vítězům je dále umožněno:

- Koncert s Philharmonia Orchestra v Londýně
- Koncerty v rámci Musikfestival Mecklenburg Vorpommern v Německu
- Recitály na Menuhin Festival v Gstaad/Švýcarsko
- Koncert s Vienna Chamber Orchestra ve vídeňském Konzerthausu
- Recitál nebo koncert v rámci Rheingau Festival/Německo
- Koncertní vystoupení nebo sólový recitál organizovaný European Union of Music Competitions for Youth (EMCY)
- Čtyřem oceněným bude nabídnuta účast na Kronberg Violin Masterclasses 2015
- Soutěžící do 18-ti let má možnost získat měsíční stipendium na Morningside Music Bridge in Calgary
- Vítězové první ceny obou kategorií dostanou příležitost vystoupit na Harpa IMA Festival na Islandu
- Vítězi ceny EMCY a dalším čtyřem oceněným bude vytvořen internetový profil a propagace po dva roky od EMCY

Závěr

Bakalářská práce měla ve čtenáři vzbudit zvědavost o mezinárodní houslové soutěže. Měla ukázat náročnost a pestrost soutěžního repertoáru. Uvedení laureáti měli poukázat, na kolik jsme si vědomi, že hudební svět má tolik vynikajících a talentovaných houslistů. Po napsání této práce se cítím obohacená o velké množství informací, poslechla jsem si díky soutěžním programům pro mě dosud neznámé skladby. A díky modernizaci je možné na internetu shlédnout nejrůznější dokumenty, např. k jednotlivým ročníkům Wieniavského soutěže, nebo gala koncert finalistů Queen Elisabeth Competition, rozhovory se soutěžícími. Doufám, že po přečtení této práce, si pustíte nějakou krásnou hudbu, která vás v jednotlivých programech zaujala, nebo si jména některých laureátů vyhledáte a budete o nich chtít vědět více.

Soupis použité literatury a pramenů

en.wikipedia.org

INTERNATIONAL TCHAIKOVSKY COMPETITION. *Jury Hand Book 2011* [PDF]. Moskva, 2011, 16 s. [cit. 2014-08-06].

KOŹMIŃSKA. *Da Capo 75 Lat Miedzynarodowych konkursów im. Henryka Wieniawskiego*. Poznań: Wydawnictwo Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej i Centrum Animacji Kultury w Poznaniu, 2011, s. 6-190. ISBN 978-83-60746-92-9.

www.opus3artist.com

www.premiopaganini.it

www.qeimc.be

www.violin.org

www.wfimc.org

www.yehudimenuhinschool.co.uk

www2.siba.fi

www.menuhinacademy.ch

